

Pustějov

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Bílovec

Nadmořská výška: 253 m n. m.

Počet obyvatel: 974

Adresa URL: www.pustejov.cz

Okres: Nový Jičín

GPS souřadnice: 49.700509N, 18.003899E

První pís. zmínka: 1324 (697 let)

PSČ: 742 43

Facebook: [pustejov](https://www.facebook.com/pustejov)

Historie obce Pustějov

Území kolem Pustějova bylo s velkou pravděpodobností osídlené již v době železné, kdy dnešním katastrálním územím obce vedla jedna z tras jantarové cesty z Řecka k Baltickému moři. Obec byla pojmenována zřejmě po svém lokátorovi - zakladateli Pustějovi v době slovanské kolonizace koncem 12. století nebo v první polovině 13. století. Do konce 13. století následkem válek zpustnula. Snad by se i podle tohoto zpustnutí dal vykládat název obce. Nově byla osídlena kolem roku 1300. Nová kolonizace probíhala na základě práva purkrechtního lokátorem byl Petr, který dal obci své jméno, Petrovice. Za opětovné osídlení území dostal Petr od vrchnosti fojstství, které ovšem záhy přešlo zpět na vrchnost. A to vzhledem k tomu, že Vok z Kravař, nový pán Fulneku a Bílovce, prodává ves 28. 7. 1324 Jindřichu Dominikovi Wibigerovi. Listina o prodeji je současně prvním písemným dokladem o existenci obce. Páni z Kravař drželi Pustějov po tři generace a roku 1389 ji prodali konventu augustiniánů, kanovníků z Fulneka. Vrchní právo nad vsí ve formě patrně léna si však ponechali. Fulnečtí augustiniáni podali na ně v letech 1437 - 1450 žalobu k zemskému soudu. Spor sice vyhráli, ovšem fulnečtí páni se o udržení léna nadále snažili a soustředili do svých rukou všechny zástavní listiny na konventské "zboží". Jan ze Žerotína je i s fulneckým panstvím vložil do olomouckých zemských desek, čili k Moravě, přičemž vsi ležely ve Slezsku a měly být vloženy do zemských desek opavských. V roce 1505 propukl spor o zástavní dědiny, o jejich příslušnost do Moravy, jakož i o zemské hranice, které přetrvávaly až do 18. století. Klášterský majetek s okolními vsí se nazýval velkostatek Pustějov podle letního sídla augustiniánského v Pustějově. V roce 1784 v rámci josefinských reforem byl augustiniánský klášter ve Fulneku zrušen a jeho statky přešly do státní správy řízené z Jičína pod jménem Státní statek Pustějov. V té době byl rozdělen dvůr v Pustějově mezi 108 chalupníků nejdříve jako nájem, později jej dostali do trvalého vlastnictví. V roce 1825 prodal stát velkostatek pustějovský rodině Čejků z Badenfeldu. V roce 1842 přešel velkostatek do rukou Christiana, svobodného pána ze Stockmaru. Za něho bylo provedeno sloučení velkostatku pustějovského a fulneckého. Správa sloučeného velkostatku se přesídlila do Fulneku. V roce 1873 byl v obci na fojství zřízen poštovní úřad. Telefonem byl poštovní úřad vybaven v roce 1929 se zavedením elektřiny. První světová válka stála obec Pustějov vedle jiných utrpení i životy 46 občanů. Při odhalování pomníku obětem této války v r. 1923 měl slavnostní projev známý spisovatel František Sokol-Tůma. V obci se rozvinul čilý společenský a kulturní život, na němž se podílela především škola, Sokol, hasičský sbor a další dobrovolné organizace, které vyvíjely činnost do okupace v r. 1938, kdy se stal český Pustějov součástí tzv. Sudet. Obětí represálií během okupace se stala řada občanů, z nichž osm bylo vězněno v Novém Jičíně a ze čtyř, kteří byli vězněni v koncentračních táborech, byli tři umučeni. Vlastního osvobození se pustějovští občané dočkali až na konci 2. světové války a to 5.

května 1945.

Škola v obci se připomíná od roku 1784, ale vyučovalo se již dříve v soukromých domech.

Pustějov byl zemědělskou vesnicí, což dokazuje otisk pečetidla, na kterém byly zobrazeny tři postavené snopy obilí a kolem nich pět zobajících kuřat. Zemědělství bylo tradičním zdrojem obživy v obci,

v roce 1958 zde vzniklo JZD, které je od roku 1975 známo jako JZD Odra se sídlem v Pustějově.

